

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

K U R Y E R A L I T E W S K I E G O N° 67.*Wilno dnia 4 Czerwca v. s. 1828 roku.*

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zaleceniu wszystkim Izdom Skarbowym i Expedycjom, ażeby przy oddawaniu w dzierżawę żądającym czynszowych artykułów, brały dla zabezpieczenia akuratnego dotrzymania, pewne ewikye, wyrównywające trzeciej części rocznego czynszu.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra Skarbu, iż ukazem Rządzącego Senatu z dnia 7 września 1802 roku przepisano, ażeby Izby Skarbowe przy oddawaniu w dzierżawę skarbowych czynszowych artykułów, potrzebowały od dzierżawców wnoszenia do skarbu czynszu z góry za półrocze przez cały ten czas, na jaki będą uczynione z nimi kontrakt; jeżeli zaś kto z nich przyjętych warunków nie będzie wypełniał, tego usuwać od dzierżenia artykułów i oddawać je innym przez licytacye na jego rachunek. Opierając się na tym ukazie był Minister Skarbu, z powodu nagromadzonych niedoimek w rzeczy czynszowych artykułów, ponowił Izdom Skarbowym w roku 1820, ażeby dochody z artykułów czynszowych, jak dotąd oddanych, tak i potem oddawać się mających, w dzierżawę, wchodziły w swoim czasie i nie inaczej, jak z uzyskaniem od dzierżących je, dla zabezpieczenia skarbu, zawsze z góry za pół roku przypadający według kontraktu czynszowej summy; jeżeli zaś dostrzeżona będzie niepewność akuratnego wnoszenia czynszowych pieniędzy przez jakiegokolwiek dzierżawcę, tedy, żeby artykuły niezwłocznie odbierane były od niego i oddawane drugiemu, nie nagromadzając na nich dłużey niedoimki, i jeżeli wyniknie stąd uszczerbek dla skarbu, pozyskiwać go na pierwszym, a w zdarzeniu niemożności jego, na tych, kto okaże się winnym tego uszczerbku. Tym czasem ze spraw z papierów Ministeryum Skarbu okazuje się, że wspomniane zabezpieczenie, niedostatecznie zapobiega nagromadzaniu się niedoimek w rzeczy artykułów czynszowych: gdyż w liczbie dzierżawców znajdują się między innymi kupcy, mieszcianie, różnocyńcy i inne osoby, które wchodzi w tym przedmiocie w zobowiązania ze skarbem, zgodnie z własnymi swojemi obrotami, wnosząc chętnie czynsz za pierwszą połowę przypadający. Lecz, kiedy później z jakiegokolwiek bądź przyczyn nie odnoszą takiej korzyści, jakiej się spodziewali, natenczas nie płacą czynszowych pieniędzy, żeby pozbyć się dzierżawy tych artykułów. Uzyskanie zaś na nich

czynszowych niedoimek, z tego niedotrzymania wynikających, tém jest trudniejsze, że wielu z nich nie posiada nieruchomego majątku, a to samo jest przyczyną nagromadzenia tych niedoimek do niezmierny ilości. Pan Minister Skarbu, uważając, że zgromadzenia skarbowych włościan pobierają czynszowe artykuły, jedynie z koniecznej ich potrzeby i za nieakuratną opłatę czynszowych pieniędzy, odpowiada całe zgromadzenie, mniema zostawić oddawanie im w dzierżawę tych artykułów na dawniejszej ośnowie; co się zaś tycze oddawania artykułów skarbowych na czynsz ludziom innych stanów, dla zapobieżenia niezmiernemu zgromadzaniu się niedoimek, postanowić prawidło, ażeby przy zawieraniu z takowymi dzierżawcami kontraktów, brać od nich dla zabezpieczenia akuratnej opłaty pewne ewikye, wyrównywające trzeciej części rocznego czynszu; lecz razem dla ulgi dzierżawcom w opłatach, zamiast naznaczonego wyżej wspomnianym ukazem Rządzącego Senatu 1802 roku, wnoszenia za każde półrocze z góry czynszu, uzyskiwać takowy czynsz tylko za każdy tercyal z góry; jeżeli zaś za który tercyal nie będą wniesione z góry pieniądze, w takim razie Skarbowe Izby i Expedycye, podług ścisłego znaczenia wyżej przytoczonego ukazu, powinny natychmiast odbierać artykuły czynszowe od dzierżawców i oddawać ustanowionym porządkiem na ich rachunek innym żądającym, wynagradzając ze złożonej przez dzierżawcę ewikcyi wszystkie szkody, jakie przez nieakuratność jego skarb poniesie; razem też przy tém włożyć obowiązek na Skarbowe Izby i Expedycye, ażeby dla większej dogodności, jak w wyliczaniu dochodów, tak i w pilnowaniu akuratnego ich wnoszenia, sprowadziły na czas przyszły terminy dzierżawy czynszowych artykułów do dnia 1 stycznia tego roku, w którym artykuł na czynsz oddaje się. Jakową opinią Pan Minister Skarbu przedstawia na rozpatrzenie Rządzącego Senatu, z tém, azali się nie podoba w razie jey utwierdzenia, zalecić o tém po wszystkich miejscach. Rozkazali: ponieważ z tego przedstawienia Pana Ministra Skarbu okazuje się, że dzierżawcy czynszowych artykułów, wnosząc do Skarbu przeznaczone ukazem Rządzącego Senatu 7 września 1802 roku, dla zabezpieczenia akuratnej dzierżawy, z góry za półrocze, czynszowe pieniądze, a później, nie odnosząc takiej korzyści, jakiej się spodziewali, podług swojej rachuby przy braniu artykułów w swoje dzierżenie, nagromadzając nie-

doimkę, żeby pod tym pozorem pozbył się tych artykułów, i przeto spadające na nich uzyskanie czynszowych pieniędzy staje się trudnem; dla zapobieżenia czemu, Rządzący Senat, zgodnie z opinią Pana Ministra Skarbu podaje: postanowić na czas przyszły prawidło: i od czynszowe artykuły, które biorą w dzierżawę zgromadzenia skarbowych włościan, i w których za akurataną opłatę czynszowych pieniędzy odpowiada całe zgromadzenie, zostawić na dawniejszej osnowie. 2re Na artykuły, które oddają się w dzierżawę kupcom, mieszczanom różnocyńcom i innym osobom, przy zawieraniu z nimi kontraktów brać dla zabezpieczenia akurataney opłaty czynszowej summy pewne ewikcyje, wyrównujące trzeciej części rocznego czynszu; lecz razem dla ulgi im w opłatach, zamiast wnoszenia z góry za każde półroczcie czynszu, uzyskiwać już takowy czynsz tylko za każdy tercyał z góry; a jeżeli za który tercyał nie będą wniesione z góry czynszowe pieniądze, w takim razie natychmiast odbierać czynszowe artykuły od dzierżawców, i oddawać ustanowionym porządkiem na ich rachunek innym żądającym, nagradzając ze złożoney przez dzierżawcę ewikcyi wszystkie te szkody, jakie przez nieakuratność jego skarb ponieś. 3. Na wszystkie Skarbowe Izby i Expedycye włożyć nieodmienny obowiązek, ażeby dla większey dogodności w wyliczeniu dochodów i w pilnowaniu akuratanego ich wnoszenia, sprowadziły na czas przyszły terminy dzierżawy artykułów czynszowych do dnia 1 stycznia tego roku, od którego artykuły na czynsz oddają się. I o tém dla należytego wypełnienia wszystkim Skarbowym Izdom i Expedycjom, zalecić ukazami, również przez ukazy dać wiedzieć Naczelnikom Guberniy, Rządom Gubernialnym i obwodowym, oraz uwiadomić Pana Ministra Skarbu a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Senatu przestać uwiadomienia. Stycznia 31 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu.)

O dozwoleniu przewożenia piwa, porteru i miodu z jednego miejsca do drugiego, gdzie jest pobierana jednaka akcyza.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedłożenia Zarządzającego Ministerium sprawiedliwości, Pana Radcy Taynego, Senatora i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, iż, podług postanowienia 1go Departamentu Rządzącego Senatu, o dozwoleniu przewożenia piwa, porteru i miodu z jednego miejsca do drugiego, gdzie pobierana jest jednaka akcyza, wnosil tenże Pan Zarządzający Ministerium sprawiedliwości zapiszkę do komitetu Panów Ministrów. JEGO CESARSKA MOŚĆ, zgodnie z postanowieniem Komitetu Naywyżey rozkazać raczył: pomienione postanowienie Rządzącego Senatu przywieść do wypełnienia. O takim Naywyższém zezwoleniu Pan Zarządzający Ministerium sprawiedliwości przekłada Rządzącemu Senatowi, dla należytego wypełnienia. Przy czém słuchali sprawy; z której się okazuje, że Rządzący Senat, po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Finansów o dozwoleniu przewożenia chłodnych trunków z jednego miejsca do drugiego, gdzie się pobiera równa akcyza, postanowił, porównawszy niniejsze przedstawienie Pana Ministra finansów z dodat-

kowemi prawidłami o warzeniu piwa, wydanemi 15 grudnia 1820 roku, Rządzący Senat znajduje, że 5m ich artykułem zabronione jest przewożenie piwa i porteru z miejsc, gdzie akcyza od warzenia piwa naznaczona mnieysza, do miejsca, gdzie się ona pobiera z przewyżką, na ten koniec, ażeby ochronić piwowarów, płacących wyższą akcyzę, od szkody z podwożenia piwa i porteru, opłaconych mnieyszą akcyzą, a następnie mogących być taniej przedanemi; a że z przewożenia piwa z jednego miejsca do drugiego, gdzie płaci się jednaka akcyza, żadney szkody dla miejscowych piwowarów być nie może: przeto Rządzący Senat nie znajduje, zgodnie z opinią Pana Ministra finansów, żadney przeszkody w dozwoleniu przewożenia piwa lub porteru i miodu, z jednego miejsca do drugiego, gdzie się pobiera takąż akcyza, z zachowaniem prawidła o wydaniu jerlików od tych miejsc, na które włożony będzie, po wprowadzeniu do Wielkorossyjskich Guberniy odkupów, ten obowiązek włożony dotąd na powiatowe Administracye poboru trunkowego, teraz już zniesione. Dla przywiedzenia tego postanowienia do skutku proszono było Naywyższego zezwolenia, które, jak się okazuje z powyższego, i nastąpiło. Rozkazali: o wyżey wypisaném, Naywyższém potwierdzeniem upoważnioném Postanowieniu Rządzącego Senatu, dać wiedzieć, dla wiadomości i powinnego w razie potrzeby wypełnienia, 28m Wielkorossyjskich Guberniy i obwodów Kaukazkiego Izdom Skarbowym i Rządom gubernialnym, również Kaukazkiemu obwodowemu Rządowi przez ukazy, i również przez ukaz uwiadomić Pana Ministra Finansów; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszecznych ich Zebrań przestać uwiadomienia. Lutego 3 dnia 1828 roku. (z 1go Departamentu).

O zaleceniu wszystkim gubernialnym i obwodowym Rządom, ażeby podawane od aresztantów prośby były pisane na herbowym papierze.

Podług ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra finansów, że, rozpatrzywszy przesłany jemu przy ukazie Rządzącego Senatu, pod dniem 15 września 1827 roku, dla uczynienia wniosku, raport jarosławskiego gubernialnego prokuratora, do byłego Ministra sprawiedliwości przysłany, w którym prosi rozwiązania: czy na prostym lub herbowym papierze należy przyjmować od aresztantów prośby, podawane przez nich, według udzielonego im, na mocy ukazu Rządzącego Senatu 18 kwietnia 1827 roku prawa? przez opinią podaje, że, wedle 43 punktu ukazu 24 maja 1821 roku, nie wypada używać herbowego papieru, właściwie na odbywanie spraw kryminalnych i śledztwienych; podawane zaś przez aresztantów papiery, tyżące się ich majątku i osób, jak i wszelkie prośby prywatnych osób, powinny być pisane na herbowym papierze, zgodnie z powszechnymi prawidłami. O czém też przedstawia do uwagi i rozwiązania Rządzącego Senatu. Rozkazali: ponieważ Imiennego Naywyższego ukazu 24 listopada 1821 roku w punktach wyrażono: w 35m, wszelka od prywatney osoby podawana lub przesyłana prośba, objawienie, objaśnienie i wszelkiego rodzaju dokumenta i papiery, powinny z istoty swojej podlegać sądowemu rozstrzygnięciu, mają być pisane na pa-

pierze herbowym; w 44, od użycia papieru herbowego uwalniają się sprawy śledztwienne i kryminalne, które, według istniejących ustaw, odbywają się na prostym papierze; przeto, na podstawie tego postanowienia, nie wypada używać herbowego papieru właściwie na odbywanie spraw kryminalnych i śledztwienych; podawane zaś przez aresztantów papiery, odnoszące się do ich majątku i osób, jak i wszelkie prośby osób prywatnych, powinny być pisane na herbowym papierze, zgodnie z powszechnymi prawidłami; o czym też przepisać wszystkim gubernialnym i obwodowym Rządom przez ukazy. Lutego 3 dnia 1828 roku. (z 1go Departamentu).

O tém, jak postępować przy zaświadczeniu plenipotencyi.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych 3ch Departamentów, wysłuchawszy zapiski w sprawie, potrzebującej rozwiązania: jak postępować przy zaświadczeniu plenipotencyi? Rozkazali: ponieważ w ukazie 8 września 1765 roku wyrażono: Justyc-Kollegia, przy poświadczaniu plenipotencyi, dla potwierdzenia powinny brać od tychże samych osób, od których te plenipotencye będą podane, świadectwa na piśmie osobiście, a nie zaś na wziętych od tych plenipotentów opowiedzeniach polegać; na mocy przeto tego, tak jasnego prawa, nie zdaje się potrzebną rzeczą czynić dodatkowych na ten przedmiot prawideł, zostaje tylko zalecić najmocniej jak Cywilnym Izdom, które podług 115 artykułu N a y w y ż s z e g o Urządzenia, niczem innem nie są, jak połączonemi Departamentami Justyc-Kollegiów i Kollegium dóbr ziemskich, tak i innym miejscom, w których toż poświadczenie plenipotencyi czyni się, ażeby one przedsiębrały wszelkie środki ostrożności dla dokładnego przekonania się prawnymi sposobami o osobach, podających do poświadczenia plenipotencye, jeżeli one osobiście tym miejscom niewiadome, że ci podający rzeczywiście są temiż samymi osobami, w imieniu których plenipotencye są pisane, nie ścieśniając się z resztą w czynieniu takiego poświadczenia i w dopytywaniu się na domach, w przypadku jawienia plenipotencyi przez inną osobę od tych, które, dla zajęcia się sprawami skarbowymi, dla choroby, lub dla innych, zasługujących na uwagę przeszkód, nie mogą same jawić się, ale z tém, że wszelkie nadużycie, które się wcisnąć może przez niedostatek ostrożności w rozporządzeniu tych miejsc, zostanie na bezpośredniej ich odpowiedzialności. O czym dla wiadomości i powinno, do kogo co należeć będzie, wypełnienia, postać ukazy do wszystkich miejsc i osób, oznajmując przez uwiadomienia wszystkie Departamentu Senatu, Powszechne Zebrania Departamentów Moskiewskich i Najswiętszy Rządzący Synod. Lutego 4 dnia 1828 roku. (z Powszechnego Zebrania pierwszych 3 Departamentów).

O zostawieniu Strapczemu gubernialnemu 3ciey części z odkrytych przez niego w aktach miejsc sądowych sztrafów, przez prywatnych ludzi przy zawieraniu tranzaktów na rzecz Izby Powszechney Opieki zapisanych, i o innych.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych 3ch Departamentów słuchali: na-

przód przełożonej przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Pana Taynego Radcę, Senatora i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia, kopii z opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Powszechnego St-Petersburskich Departamentów Zebrania, o zostawieniu Gubernialnemu Strapczemu 3ciey części z odkrytych przez niego w aktach miejsc sądowych sztrafów, przez prywatnych ludzi przy zawieraniu tranzaktów na rzecz Izby Powszechney Opieki zapisanych, a w przypadku naruszenia przez kogobądź tych tranzaktów, należących do uzyskania, zgodnie z wnioskiem Rządzącego Senatu przyjąwszy za podstawę, że, na mocy N a y w y ż s z e g o Urządzenia o guberniach 410 artykułu, 7 punktu, i ukazu 15 sierpnia 1815 roku, Strapczy Powiatowi mogą korzystać z 3ciey części peny, prawem dla nich zostawionej, w takim tylko zdarzeniu, kiedy ona staraniem ich rzeczywiście będzie wyszukana, przez opinię postanowiła: ażeby ze sztrafów w aktach miejsc sądowych, od ludzi prywatnych przy zawieraniu tranzaktów, na rzecz Izby Powszechney Opieki zapisanych, kiedy o naruszeniu samych tranzaktów wynikły już, albo odbywać się będą nadal w sądowych miejscach sprawy i przynależność w nich sztrafów przez Strapczego gubernialnego będzie odkryta i pieczętowością jego pozyszcze się, wydawana jemu była 3cia część.” Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „Ma być podług tego.” St-Petersburg 18 stycznia 1828 roku. I powtóre, Sprawki. Rozkazali: podług wyżej wyrażonej opinii Rady Państwa, przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ N a y w y ż e y potwierdzonej, postać do wszystkich sądowych miejsc i osób, dla powinno, do kogo należeć będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy, a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do St-Petersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentów i do Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania przestąć uwiadomienia. Lutego 10 dnia 1828 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych 3ch Departamentów.)

O pozwoleniu przepuszczania za granicę: Prykaszczyków, robotników na statkach i zwoszczyków, za płakatnymi pasportami.

Rządzący Senat słuchali: naprzód, raportu P. Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, że sprawujący obowiązek Sekretarza Państwa, P. Sekretarz Stanu Marczenko, przestął jemu kopią N a y w y ż e y potwierdzonej Opinii Rady Państwa, o pozwoleniu przepuszczania za granicę prykaszczyków, robotników na statkach i zwoszczyków, za płakatnymi pasportami. Kopią jej tenże P. Zarządzający przedstawił Rządzącemu Senatowi dla powinno rozrządzenia. I powtóre: wspomnioną kopii N a y w y ż e y potwierdzonej opinii Rady Państwa, następującego brzmienia: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, po rozpatrzeniu wniesionego przez Zarządzającego Ministerium Spraw wewnętrznych, w skutek N a y w y ż e y potwierdzonego postanowienia Komitetu Ministrów, przedstawienia o pozwoleniu

przepuszczania za granicę przykaszczików, robotników na statkach i zwoszczyków, za płakatnymi pasportami, uważwszy trudności, okazujące się w wypełnieniu prawideł 27 stycznia 1826 roku, na wydawanie pasportów dla poddanych Rosyjskich, oddalających się za granicę i przekonawszy się o konieczności, dla ulgi handlu wywozowego, dozwolić od tych prawideł wyjątku, zgodnie z opiniami Ministra finansów i Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, postanowiła: pozwolić przykaszczików i robotników oddalających się na statkach i płytach rzekami, także jadących przez lądową granicę z towarami z Gubernii, równie zwoszczyków z temi towarami jadących, wypuszczać za granicę za płakatnymi pasportami; ale z warunkiem, ażeby Administracye Tamożenne wypuszczały ich za temi pasportami nie inaczej, jak po rzeczywistém przekonaniu się, że się oni oddalają za interesami handlowymi. „Na autentyku Opinii własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: *Ma być podług tego.*” St-Petersburg 18 stycznia 1828. Rozkazali: dla powinnego podług wspomnianey, *Naywyżey* zatwierdzoney przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ Opinii Rady Państwa wypełnienia i należytey wiadomości, posłać ukazy: do wszystkich Gubernialnych i obwodowych Rządów, do mieysc Urzędowych, do PP. Ministrów; do Sprawującego obowiązkiem Kontrolera Państwa, do Wojennych Jeneral-Gubernatorów, Wojennych gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, do Jeneral-Gubernatorów i Naczelników miast; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Lutego 10 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu).

O tém, ażeby żurnał rekruckiego urzędu, formularz rekruta i uwiadomienie do kaznaczeystwa o przyjęciu na niego pieniędzy, pisać na prostym papierze.

Podług ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali raportu P. Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, w którym wyrażał, że w 33m artykule *Naywyższego* ukazu 24 listopada 1821 roku wyrażono: „wszelka, od prywatney osoby podawana lub przysyłana prośba, objawienie, objaśnienie i wszelkiego rodzaju dokumenta i papiery, powinne z istoty swojej należeć do sądowego rozpatrzenia, pisać na papierze herbowym.” W ukazie Rządzącego Senatu z d. 18 marca 1825 roku, między innemi postanowiono: działania do przyjmowania rekrutów odbywać na papierze herbowym jedno-rublowym, ustanowionym dla korespondencji w prywatnych sprawach w Gubernialnych Rządach i Izbach. Lecz, ponieważ w tym ostatnim ukazie nie określono, jakiej ilości papieru herbo-

wego potrzebować od zdających w czasie przyjmowania rekruta; przeto też wynikło o tém w gubernii Nowogrodzkiej zapytanie: Nowogrodzki Rekrucki Urząd, rozważając, że wszelkie działanie w przyjmowaniu na rekrutów ludzi może się uważać za prywatne czyli prośbowe do tego tylko czasu, dopóki rekrut nie uznany za zdanego do służby; lecz, kiedy już przyjęty, tedy wszelkie dalsze działanie, jako to: ułożenie o nim formularza i t. d. zawiera już w sobie działanie skarbowe, postanowiło: upraszać u Ministerium spraw wewnętrznych rozwiązania, ażeby żurnał rekruckiego urzędu, formularz rekruta i uwiadomienie do kaznaczeystwa o przyjęciu na niego pieniędzy, pisać na papierze prostym, a od zdających potrzebować papieru herbowego na same kwietacye i doniesienia. Tameczny Gubernator Cywilny, przedstawivszy temuż P. Zarządzającemu Ministerium spraw wewnętrznych kopią żurnálu Rekruckiego Urzędu, zawierającego w sobie wspomniane postanowienie, upraszał rozwiązania na przywiedzenie jego do wypełnienia. Tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych, znajdując taki wniosek Nowogrodzkiego Rekruckiego Urzędu zgodnym z prawidłami komunikował o nim Ministrowi finansów, który w skutek tego oświadczył jemu, że i on ze swojej strony wspomniany wniosek, jako oparty wprost na mocy ukazu 24 listopada 1821 roku, przyznaje we wszystkiem zasługującym na uwagę. O pomienionym wniosku, Nowogrodzkiego Rekruckiego Urzędu tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych przedstawiał do uwagi i zdania Rządzącego Senatu, przekładając przy tém, ażeby, dla odwrócenia wszelkiego niewyrozumienia przy wypełnieniu ukazu 18 marca 1825 roku, uczynić należyte w tym przedmiocie do wszystkich Zwierzchności gubernialnych zalecenia. Rozkazali: zgodnie z opiniami Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych i Ministra finansów, postanowienie Nowogrodzkiego Rekruckiego Urzędu, ażeby żurnał jego, formularz rekruta i uwiadomienie do kaznaczeystwa o przyjęciu na niego pieniędzy, pisać na papierze prostym, a od zdających potrzebować papieru herbowego na same kwietacye i doniesienia, jako prawne i oparte na rzeczywistej mocy ukazu 24 listopada 1821 roku, Rządzący Senat postanawia potwierdzić, i o tém Nowogrodzką Skarbową Izbę i Gubernatora Cywilnego uwiadomić przez ukazy; równie przez ukazy, dla niedopuszczenia żadney wątpliwości przy wypełnieniu ukazu 18 marca 1825 roku, przepisać i innych Gubernij Izbom Skarbowym i Gubernatorom Cywilnym, uwiadomiwszy o tém Ministra finansów i spraw wewnętrznych. Maja 16 dnia 1828 roku. (z Igo Departamentu).

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.